

Haber-Yorum

Nebhani'nin Yetmiş Yıl Önce Söylediğini, Uzun Bir Zaman Geçtikten Sonra mı Anladılar?

Haber:

Kanada Başbakanı Mark Carney, Davos Forumu'ndaki konuşmasında şunları söyledi: “Her geçen gün bize, büyük güçlerin rekabetinin yaşandığı bir çağda yaşadığımızı hatırlatıyor. Kurallara dayalı sistem ortadan giderek yok oluyor; zira büyük güçler istedikleri şeyi yaparken zayıflar buna katlanmak zorun kalıyor.” Ve şöyle dedi: “Kurallara dayalı düzen anlatısının kurgu olduğunu zaten biliyorduk; güçlü olanların işlerine geldiğinde kendilerini bu kurallardan muaf tuttuğunu ve ticaret kurallarının asimetrik biçimde uygulandığını da biliyorduk; uluslararası hukukta suçlanan ya da mağdurun kimliğine göre farklı sertliklerde uygulandığının da farkındaydık. Bu kurgu faydalıydı... Ancak bu yaklaşım artık bir işe yaramıyor. Açık konuşayım. Bir geçiş döneminde değiliz, bir kopuşun tam ortasındayız.”

Egemen olmayan devletler arasında ittifaklar kurma çağrısında bulunurken şöyle dedi: “Orta güçler birlikte hareket etmelidir; çünkü sen masada değilsen, menüdesin demektir.” ... “Büyük güçlerin rekabet ettiği bir dünyada, ortada kalan devletlerin iki seçeneği vardır: Ya memnuniyet kazanmak için rekabet edecekler ya da yeni ve etkili bir yol oluşturmak için dayanışma için olacaklar.” ... “Tabelayı camdan indiriyoruz. Eski düzen geri gelmeyecek. Yasını tutmamalıyız. Nostalji bir strateji değildir.”

Yorum:

Kanada Başbakanı'nın açıklamaları o kadar net ki, yorum yapmaya bile gerek kalmıyor; zira o da, büyük güçlerin siyasi, askeri, ekonomik, finansal ve kültürel alanlarda dünya üzerindeki kontrolünü sürdürmek için kurdukları ve onlarca yıldır yürürlükte olan uluslararası sistemi eleştirmeye başlayan diğer Batılı liderlere katılmıştır. Carney'nin üzümlere açıkladığı gibi, dünyanın orta ve zayıf ülkeleri, egemen büyük güçlerin çaldığı ezgiler eşliğinde bu sistemi övdüler ve kendilerini bu sistemin kollarına bırakmanın onlara güvenlik ve istikrar sağlayabileceğini zannettiler. Fakat sonuç tam tersi oldu; zira başta Amerika olmak üzere egemen ülkeler bu sistemi, ülkelerin kendisine uymak için koşturduğu uluslararası hukuk adı verilen şey aracılığıyla dünyanın, servetlerinin ve kaynaklarının üzerindeki kontrolü sıkılaştırmayı kolaylaştırmak için kullandılar, bu hukuku kendi arzularını gerçekleştirecek şekilde formüle ettiler ki böylece arzuları, hukukun ve kurumlarının gerçekleştirebileceğinde daha büyük bir hale gelebilsin. Sonra onu terk etmeye başladılar, onu kullanarak elde ettikleri aşırı güce dayanarak davrandılar ve Amerika'nın ihanetinden güvende olduklarını düşünen Batı ülkelerindeki müttefiklerinin bile yüzüne dişlerini gösterdiler.

Oysa bunun için bir asırdan fazla bir süre önce, Milletler Cemiyeti'nin sömürgeci güçlerin açgözlülüğü ve vahşeti karşısında çöküşü gibi bir emsal vardı ve bu yeterli bir ders olmalıydı.

Orta ölçekli ülkelerin liderlerinin geç ve belki de çok geç ulaştıkları sonuçlar, sağlam görüş sahibi düşünürlerin onlarca yıl önce karar verdikleri sonuçlardır; nitekim **Hizb-ut Tahrir**'in kurucusu Şeyh Takiyyuddîn Nebhani (Allah ona rahmet eylesin), uluslararası hukuk, uluslararası sistem ve uluslararası kurumlar olarak adlandırılan şeylerin varlığının kaçınılmaz hedeflerini ve sonuçlarını net bir şekilde açıkladığında düşünürlere öncülük etmiştir; zira o, dünyadaki mevcut devletlerin bu sistemin varlığını reddetmeleri ve ilişkilerini uluslararası hukuk temelinde değil, ikili ilişkiler temelinde düzenlemeleri gerektiğini açıklamıştır. Ayrıca on yıllardır, ülkelerin uluslararası sisteme boyun eğerek elde etmeyi umdukları faydaların kısa sürede hayal olduğunu, tüm faydaların ABD başta olmak üzere egemen ülkelerin çıkarı için olacağını ve bir bütün olarak insanlığın bu sistem nedeniyle zarar gördüğünü, insanlığın onun varlığı nedeniyle ağır bir bedel ödediğini ve bu sisteme boyun eğmesi nedeniyle daha ağır bedeller ödeyeceğini açıklamıştır.

En büyük kapitalist ülke olan Amerika'nın dünyayı kontrol etmesine veya neredeyse kontrol etmesine imkan veren kapitalist ideolojiye dayalı uluslararası sistemin yıkılması gerekir ve bu ise kapitalist ideolojiyle değil, insanlığın ancak akidesi ve sistemiyle İslam ideolojisinde bulabileceği hadari bir alternatifiyle gerçekleştirilebilir; zira bu hadari alternatif, insanlık tarafından yaklaşık on üç yüzyıldır bilinmektedir. vermesi sadece insanlık onu reddedince işlerinin sonu yıkım olmuştur ama bu alternatifin şafağı yaklaşmakta olup Allah'ın buna izin vermesi sadece zaman meselesidir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hamad el-Vadi – Mübarek Toprak (Filistin)